

Українізація (1923-1933 рр.)

Робота учениці 10-а класу
СЗШ № 281
Плюти Анастасії

■ Українізація (коренізація)

Це- національна політика

Комуністичної партії, спрямована на впровадження української мови (мови корінного населення) в діловодство, пресу, державні та культурні установи, школи, а також висування на керівні посади представників українського населення

Причини українізації

- 1. Більшовики прагнули збільшити свою підтримку на місцях**
- 2. Намагалися, щоб не було протиріч між центром і національними районами**
- 3. Коренізація мала показати перед світом справедливе розв'язання національного питання**

Українізація передбачала:

- Виховання кадрів із представників корінної національності;
- Впровадження в роботу партійного, радянського і господарського апаратів рідної для населення мови;
- Розширення мережі шкіл та інших навчальних закладів із навчанням рідною мовою;
- Розвиток національних культур

■ Прихильниками українського національного відродження були керівники освіти (народні комісари)

О. Шумський та М. Скрипник



О. Шумський –
нарком освіти
УСРР



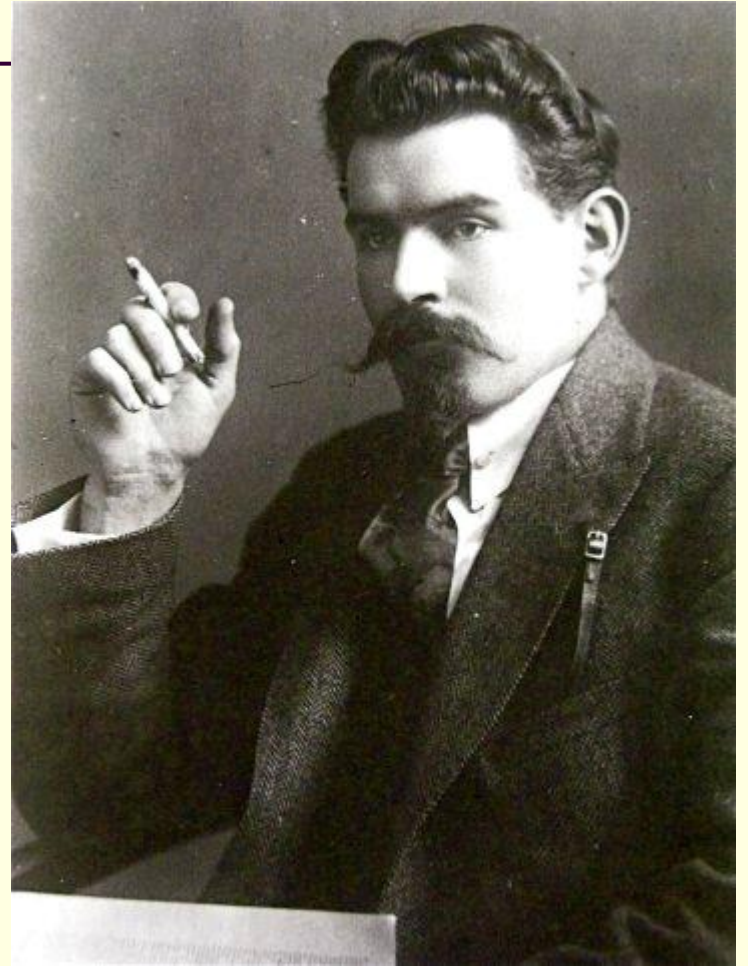
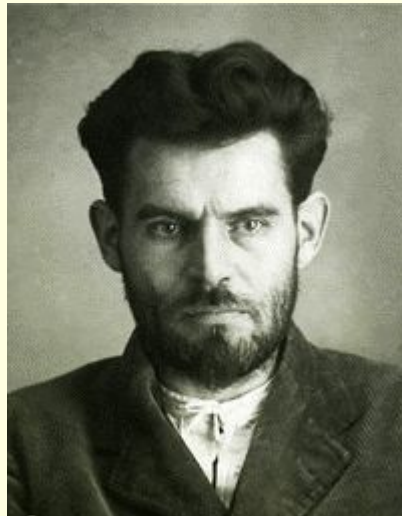
український
радянський
партійний
і державний діяч

Шумський Олександр Якович

(1890—1946 роки)

- Народився у бідній селянській родині на Житомирщині в с. Боровій Рудні Волинської губернії
- Навчання - сільська школа. Робота - лісопильний завод
- Вступ до робітничого гуртка Української соціал-демократичної спілки, до - московського гуртка українських соціалістів-революціонерів, до - КП (б) У, до - Галицького бюро при ЦК КП(б)У
- 1921 р - представник радянської України у Польщі
- 1924 р. – 1927 р. Посада народного комісара освіти України
- Запропонував Й. Сталіну (1925 р.) усунути з посади генсека ЦК КП (б)У Л. Кагановича та заміщення його українцем В. Чубарем. За це - звинуватили в націоналістичному ухилі — “шумкізм”. Проти нього - політична кампанія (1926). Результат: визнав »помилковість своєї позиції
- У 1927 р. О. Шумський залишив Україну
- 1933 р. – його було заарештовано і засуджено до 10 років позбавлення волі. Звинувачено в участі в Українській військовій організації (УВО) і контрреволюційній діяльності
- Вичерпавши всі засоби боротьби за реабілітацію, прийняв рішення про самогубство як останню, найвищу форму протесту. 18 вересня 1946 р. добровільно пішов з життя

Олександр Шумський



Скрипник Микола Олексійович (1872-1933 рр.)

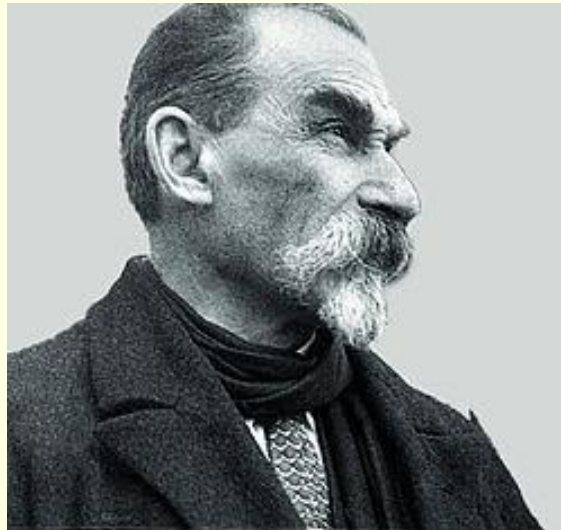
- Родина залізничного службовця.
- Навчання в Петербурзькому технологічному інституті.
- 1901р.- революційна діяльність, за це переслідувався, засуджувався до ув'язнення і заслання.
- Прибув за доручення В. Леніна в Україну.
- Виступав з ідею світової пролетарської революції, яка мала привести до справедливого розв'язання всіх соціально-політичних питань, у тому числі й національного.
- Учасник встановлення радянської влади в Україні, один з організаторів КП (б)У.
- Вів активну боротьбу проти деяких її керівників. які зневажливо ставилися до українства й українського національного руху.
- Займав посади: народного комісара Робітниче-селянської інспекції УСРР; наркома юстиції та генеральний прокурор УСРР, у 1927-1933 р.- нарком освіти УСРР'
- Один із ініціаторів запровадження «українізації»
- 1933 р. - заступник голови РНК УСРР і голова Держплану УСРР. Директор Українського Інституту марксизму-ленінізму, голова Українського товариства істориків-марксистів, дійсний член ВУАН.
- 1933 р.-звинувачений у «націоналістичному ухилі» і помилках теоретичного й практичного характеру, що підштовхнуло його до самогубства (7 липня 1933 р.)

Скрипник Микола



«Піонер більшовизму в
Україні тов.

М. О. Скрипник разом з
іншими піонерами»



Наслідки українізації

1. Розширено сферу вживання української мови в державному житті
2. Організація курсів української мови для державних чиновників та партійних функціонерів
3. З 1925 р. - обов'язкове вживання української мови в державному діловодстві.
4. З 1927 р. партійну документацію переведено на українську мову.
5. Зростає кількість українців у партійному і державному апараті.
6. Розвиток національної освіти
7. Ліквідація неписьменності
8. Україномовні стаціонарні театри в 1931 р. склали 3/4 всіх театрів в Україні;
9. В Києві збудовано найбільшу в Європі на той час кіностудію: імені Довженка (1929 рік).
10. Розвиток прав національних меншин в Україні



Українська школа в селищі Нова Сотня на Східній Слобожанщині

Бібліотека на вулиці Воровського. Київ, 1925 р.



Посвідчення бухгалтера Сергій

Ольги
Володимирівни,
яка склала іспит
на знання
української мови,
Київська область,
1928 рік.

Такий документ
під час українізації
давав право на
робот

Має силу на один рік.

ПОСВІДКА 44810

Інспектура Укрлікнепу Окринаросвіти
Київщини цим свідчить, що т.
Сергій Ольга Володим.

..... склала добре іспита
з укр. мови, що відбувся *24*
травня 1928 р. при *Кабінеті*
Експертизи в присутності представ-
ника Інспектури Укрлікнепу й на підставі
..... залічено як *бухгалтер*
..... до першої категорії.
Видано *Сервія* 1928 р.
..... Комісії в справах
..... і ОБК, Окринаросвітор
.....
(Ткаченко)
.....
(Шульц)

Українізація здійснить єднання міста та села.

Знання укр мови є лише перший крок до повної українізації.



Висновок

- **«Українізація» була лише далеким відгомном української національної революції 1917–1920 рр.**
- **Націонал-комуністи виступали керівними кадрами політики «українізації»**
- **Українська інтелігенція - серед них українські емігранти та вихідці з Галичини, повірили у серйозність курсу на "українізацію"**
- **Але насправді курс на "українізацію" був лише тактичним кроком, який не відповідав стратегічним планам комуністичної партії**

■ Дякую за увагу!